

KAIKILLE „KOMSOMOLSKAJA PRAVDAN“ TOIMITUSKUNNAN JÄSENILLE³³

Toverit! „Komsomolskaja Pravdan“ tärkeän merkityksen vuoksi haluaisin lausua Teille ensimmäiset vaikutelmani eräistä tässä lehdessä ilmestyneistä kirjoituksista.

1) Olemme sitä mieltä, että eräät kohdat Stetskin kirjoituksissa „Uuden talouspolitiikan uusi vaihe“ herättävät epäilystä. Näissä artikkeleissa julistetaan, tosin lievässä muodossa, „rikastukaa“ tunnusta. Tuo tunnus ei ole meidän tunnuksemme, se on väärä, se herättää paljon epäilyksiä ja väärinkäsityksiä, eikä sille saa olla sijaa „Komsomolskaja Pravdan“ johtavassa kirjoituksessa. Meidän tunnuksemme on sosialistisen kasaantumisen tunnus. Me poistamme maaseudun hyvinvoinnin kohottamista haittaavat hallinnolliset esteet. Tämä toimenpide helpottaa ehdottomasti kaikkea kasaantumista, sekä yksityiskapitalistista että sosialistista. Mutta puolue ei ole koskaan vielä sanonut, että se asettaa tunnukseensa yksityisen kasaantumisen. Me toteutimme uutta talouspolitiikkaa ja sallimme yksityisen kasaantumisen sitä varten, että voisimme helpottaa meidän tunnuksemme toteuttamista sosialistisesta kasaantumisesta kansantaloutemme

järjestelmässä. Mahdollisesti jotkut tovereistamme pitävät tätä kysymystä kiistanalaisena. Mutta silloin pitää niin sanoakin, että kysymys „rikastukaa“ tunnuksesta on kiistanalainen ja sitä kannattavat kirjoitukset on julkaistava väittelyjärjestyksessä. Toisaalta on selvää, ettei „Komsomolskaja Pravda“ ole väittelylehti, vaan ennen kaikkea myönteisen suunnan äänenkannattaja, joka antaa lukijalle puolueen yleisesti hyväksymiä tunnuksia ja asettamuksia.

Sanalla sanoen, otettakoonpa kysymys miltä kannalta tahansa, muodollisesti tahiasian ytimen kannalta, niin Stetskin artikkeli on tältä osaltaan katsottava epätyydyttäväksi. Vast'edes pitäisi olla varovaisempi.

2) Stetskin artikkeleissa ei ole myöskään aivan hyväksyttävää tunnettu kohta ei-kapitalistisesta kehityksestä maaseudulla. Ennen voitiin puhua ei-kapitalistisesta kehitystiestä. Nyt, kun sosialistista ja kapitalistista kehitystä edustavien aineiden välillä on alkanut todellinen taistelu ja se pääsee täyteen vauhtiinsa, olisi oikeampaa puhua sosialistisesta kehitystiestä. Muuten voi syntyä sellainen käsitys, että kahden kehitystien, kapitalistisen ja sosialistisen, ohella on vielä olemassa kolmas tie,— mikä on väärä käsitys eikä se ainakaan ole vakuuttava.

3) Minusta tuntuu niinkään väärältä se tunnettu kohta Slepkovin kirjoituksessa „Leninin perinnöstä“, jossa sanotaan, että kommunistien ja nuorisoliittolaisten pitää poliittisessa ja organisaatorisessa työssä kilpailla puolueettoman talonpoikaisaktiivin kanssa. Tähän saakka olemme asettaneet kysymyksen tällaisen aktiivin luomisesta puolueen ympärille, sen kasvattamisesta, ja sitä on pidetty oikeana kantana.

Nyt Slepkov herättää uuden kysymyksen kommunistien ja nuorisoliittolaisten kilpailusta puolueettoman aktiivin kanssa, joka meidän on vasta luotava. Se on väärä käsitys, eikä se sovi yhteen sen yleisen kappailumme kanssa, jota käydään Neuvostojen aktivisoinnisen merkeissä. Ei ole kilpailtava tämän aktiivin kanssa, vaan luotava ja kasvatettava sitä.

4) Olisi hyvä järjestää „Komsomolskaja Pravdan“ yhteyteen sarja liitteitä ja julkaista niissä huomattuimpien marxilaisuuden teoreetikkojen helppotajuisia kirjasia kommunismista, proletariaatin diktatuurista, Lokakuun vallankumouksesta, sekä niiltä talouden ja hallintotyön eri aloilta, joihin nuorisoliittoaktiivilla on välitön kosketus käytännöllisessä työssään kaupungeissa ja maaseudulla. Nämä liitteet voisivat sitten, pienten kirjasten muodossa, olla tavallaan jonkinlaisena nuorisoliittoaktivistin käsikirjastona, millä olisi mitä tärkein merkitys nuorisoliiton aktiivin kasvattamisessa.

5) Hyvä olisi myöskin selventää „Komsomolskaja Pravdan“ kirjoitusten tyyliä, velvoittaa avustajat kirjoittamaan yksinkertaisesti, lyhyin lausein, mikäli mahdollista ilman ulkolaisia termejä, niinkuin Iljitsh osasi kirjoittaa. Äärimmäisessä tapauksessa voitaisiin, taaskin „Komsomolskaja Pravdan“ liitteenä, julkaista vähäinen ulkolaisten sanojen sanakirja tahi ainakin kirjoitusten tekstissä antaa vastaavat selitykset, milloin ei voida tulla toimeen ilman ulkolaisten sanojen käyttöä.

Moskovassa, kesäkuun 2 p:nä 1925

Julkaistaan ensi kertaa

J. Stalin

V. Molotov

A. Andrejev